

dette, at man saadan ganske frit kunde vælge og det beroede paa hver enkelt selv, hvorledes hans Stilling vilde blive, kunde der maasse være nogen Mening i den Tale, men hvis vi vilde undersøge Mytten af de almindelige samfundsmæssige Foranstaltninger, kan man jo snarere sige, at disse i første Linie komme de velhavende til gode, og jeg synes, at saa længe man opretholder det Princip, at det ene Menneſte i Kraft af sin Kapital kan udbytte og ret uhindret udbytte det andet, og saalænge man i og for sig lægger hele sin Lovgivning og alle Samfundsinstitutionerne saaledes til rette, at de i fortrinlig Grad bidrage til netop at beskytte og fremme den almindelige Udbytning, som finder Sted i vort Samfund, saa er det ganske sikkert de rige og velhavende, der have størst Fordel af de Foranstaltninger, som Samfundet træffer, de bidrage til at øge deres Sikkerhed og bidrage til, at de rige og velhavende bedre i No og Mag kunne fortsætte den Udbytning af Medborgere, som de leve paa, og som skaffer dem de store Indtægter. Jeg tror derfor, at fra hvilken Side man end ser det, vil man blive nødt til at indrømme, at vil man virkelig have en retfærdig Beskatning, og vil man gaa til en direkte Beskatning, bør man ogsaa anvende stigende Stala. Man kan jo gøre det paa en saadan Maade, at man ikke behøver at være bange for — hvad der ogsaa er anført i Regeringsforſlagets Motiver og af ærede Talere — at Folk ville søge at snyde o. s. v., f. Eks. saaledes at Springet i Stalaen ikke bliver meget stærkt mellem de enkelte Trin. Jeg mener, at man vil kunne gøre disse Trin forholdsvis smaa og derved undgaa den Slags Misligheder. — Der er jo tillige i Forſlaget indført et endnu ukendt Princip, nemlig tvungen Selvangivelse. Det har vakt en Del Modstand dels fra det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojſen) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling). Princippet er ikke ganske gennemført, det er kun gennemført for Indtægter af mindst 1,500 Kr. og Formuer af mindst 6,000 Kr. Jeg synes, det i og for sig er ret mærkværdigt, at Forſlaget om Anvendelse af tvungen Selvangivelse støder paa Modstand, thi jeg synes ikke, at man kan mene, at det er rimeligt og retfærdigt, at man har en Skattelov, der kan tillade et

større eller mindre Antal af Landets Statsborgere at snyde Samfundet, snyde Staten for en Del, større eller mindre, af den Skat, de skulde betale. Jeg synes, man fra alle Sider maatte være enig om, at naar der skal bæres Byrder, og disse skulde fordeles paa Borgerne, bør man ogsaa have Udgang til at kunne fordele dem paa en retfærdig Maade, og ingen skulde have Ret til at unddrage sig sin Pligt ved ikke at fortælle den fulde Sandhed. Jeg maa altsaa udtale min Tilslutning til Regeringen paa dette Punkt, for saa vidt Princippet angaar. Jeg forstaar blot ikke, hvorfor man ikke har gennemført det i al Almindelighed for alle Indtægter og alle Formuer. Jeg tror, at man meget godt vilde kunne gøre det. Det vilde maasse nok til en Begyndelse støde paa nogen Vanskelighed paa Grund af manglende Evne til at kunne opgøre sin Indtægt og sin Formue, men det vilde jo være af den Slags Ting, som man efterhaanden vilde kunne opdrage Befolkningen til. Jeg synes, det er mærkværdigt, siger jeg, at man vil modsætte sig dette Princip, thi det er jo dog ikke nogen Skam, at Folk maa opgive, at de have store Indtægter, men det synes næsten, som om der hersker den Anskuelse i visse Kredse, at det, det gælder om, er, at Folk kunne skrabe saa meget til sig som muligt, og at ingen saar det at vide. Ud fra dette Synspunkt kan jeg meget godt forstå, at man forsægter denne Ide eller dette Princip, thi det er ganske sikkert, at hvis det kom lidt bedre frem, end det er for Øjeblikket, hvor meget der tjenes i mange forskellige Forretninger og af mange forskellige Menneſter, vilde man jo i højere Grad, end Tilfældet er, og i videre Kredse, end Tilfældet er nu, saa Djnene op for Uretfærdigheden i de nuværende Samfundforhold. Man vilde i højere Grad saa Djnene op for den Uretfærdighed, der er i det økonomiske Princip, paa hvilket hele vort Samfund hviler. Derfor har man ogsaa foreslaaet her at hemmeligholde de anſatte Resultater; man har paalagt Digningsmyndighederne en Tabshedspligt, og i Analogi dermed har man naturligvis ikke bestemt noget om, at Digningslisterne skulde ligge fremme eller rettere: de skulde ikke ligge fremme for alle dem, der benyttede Selvangivelser. Dette, synes jeg, er ganske urime-